

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10278/2023
30.08.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марјан Лукашев, адвокат из ..., против туженог Ловачког удружења „Фазан“ из Вршца, чији је пуномоћник Милош Ружић, адвокат из ..., ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 2292/22 од 06.12.2022. године, у седници одржаној 30.08.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 2292/22 од 06.12.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 2292/22 од 06.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу П 122/20 од 19.04.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде материјалне штете исплати износ од 62.000,00 динара са законском затезном каматом од доношења пресуде до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 200.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 2292/22 од 06.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. Закона о парничном поступку због потребе уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би

могла побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужиоца имајући у виду да није одступљено од судске праксе Врховног суда у примени члана 177. став 2. ЗОО. У побијаној другостепеној одлуци изражен је правни став, да је штета настала искључиво радњом трећег лица коју тужени није могао предвидети и чије последице није могао спречити, па не постоји ни његова одговорност, што је у складу са праксом Врховног суда по овом питању, због чега нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање) због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба ради накнаде материјалне штете поднета је суду 10.03.2020. године, а вредност предмета спора је 62.000,00 динара.

Како је побијеном другостепеном пресудом одлучено о спору мале вредности, у коме је према члану 479 став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић